

אלי גור אריה : מנועי צמיחה

אולם רבקה ויוסף מאירהוף, הבניין המרכזי

20.8.2016 - 17.5.2016

אוצרת: דורית לויטה הרטן

בעבודותיו של אלי גור אריה מתקיימת האפשרות המחרידה של אירוע אפוקליפטי הנובע מהדרך בה אנו מתייחסים למערכות אקולוגיות קיימות, ולשיטתיות בה חברות שלמות הורסות מרקמים ביולוגים, אקולוגים וגיאוגרפים וגורמים לחורבן טוטלי. עבודותיו של גור אריה הן בבחינת הצעות של הישרדות בעולם פוסט אפוקליפטי והוא בונה לכן מערכות סגורות, היו מכניות בטבען ויוצר אפשרויות, מוטציות ואסטרטגיות של הצלה.

הצעות הצלה אלה נעות מבחינת מיקומן האסתטי בין הסוריאליזם וההיפר ריאליזם אולם הן שייכות גם למסורת עתיקה יותר שתופסת את ההיברידי כמקום של הפנטסטי, כמקום בו האורגני והמכני יוצרים חלל שלישי. גור אריה משתמש בסוגה של המדע הדמיוני במיוחד ברעיונות הנוגעים לסיפורי סוף העולם של ספרות זו, בחזונו הפוסט אפוקליפטיים המהווים תת סוגה בפני עצמה וגם בכך, בדרך שהוא משתמש בעתיד כדי לדבר על ההווה הוא נבדל מאמנים ישראלים אחרים והינו אסכולה בפני עצמה. את שם התערוכה, "מנועי צמיחה", שחרף הצליל האורגני שלו מתייחס דווקא למונח מתחום הכלכלה, המציין את האמצעים והמנגנונים המייצרים דחיפה לצמיחה כלכלית. רעיון הצמיחה הנו מרכזי לשיטה הקפיטליסטית ונתון לביקורת מצד מתנגדיה. בהקשר של התערוכה הנוכחית, מנועי צמיחה אינם מטאפורה, אלא הם תכלית הקיום של הסביבות, של חפצי האמנות ושל ההיברידיים של גור אריה. הם מופיעים לאחר הקטסטרופה, כמנועי האל, ליצור עולם אמיץ וחדש.